

“Zvučí ako bobrovecké zvony“

Kedysi dávno ohlasovali naše kostolné zvony poludnie pre celé Slovensko cez Slovenský rozhlas. Bobrovecké zvony boli najlepšie a najkrajšie zladené, v širokom okolí nemali konkurenciu. Teraz majú zvony zastaralý elektrický pohon, ktorý ich značne poškodil. Stratili svoj hlas a mi máme poslednú šancu zachrániť starú tradíciu a príslovie “Zvučí ako bobrovecké zvony“.

Pred rokom a tento rok som z dovoleným pána farára pozval na obhliadku našich kostolných zvonov dve renomované zvonárske firmy. Bola to firma BOROKO pána Rastislava Bouchala z Brodka u Přerova a pán Manoušek z Prahy. Nezávisle do seba konštatovali havarijný stav našich zvonov. Podľa ich vyjadrenia zvonieme na vlastné riziko.

Preto sa farnosť rozhodla pre nevyhnutnú generálnu rekonštrukciu zvonov a zvonového príslušenstva firmou BOROKO. Táto firma sa dlhé roky zaoberá technickým vybavením zvonov. Dodáva technické vybavenie pre nové zvony z dielne pani Dytrychovej z Brodka u Přerova. Takisto renovuje staré zvony a vyrába drevené zvonové stolice.

V našej kostolnej veži sa nachádzajú tri funkčné mohutné zvony od významného zvonára Richarda Herolda z Chomutova. Zvony z dielne R. Herolda sa vyznačujú vysokou kvalitou ako po stránke akustickej, tak aj výtvarnej. Nadarmo nevzniklo príslovie “Zvučí ako bobrovecké zvony“, ale to vzniklo počas ručného zvonenia. Elektrifikácia zvonom nepomohla, iba im uškodila a skrátila ich životnosť.

Štvrtý, nás najstarší a zároveň druhý najstarší zvon na Liptove Juraj je z roku 1527, ale je nefunkčný pretože pukol.

Neoborná elektrifikácia, zlá inštalácia zvonov na oceľové nosníky, príliš tvrdé srdcia spôsobujú nadmerné vybíjanie zvonov a narušujú statiku veže. Je nevyhnutné, aby funkčné tri zvony

prešli generálnou rekonštrukciou, lebo ich čaká podobný osud ako Juraja.

Firma BOROKO vyrabí pre nás nové technické vybavenie a nainštalujú nám pohon zvonov, ktorý je šetrný k zvonom a je obdobný ako ručné zvonenie. Zabezpečí pre naše zvony novú drevenú dubovú stolicu, ktorej životnosť je viac ako 250 rokov.

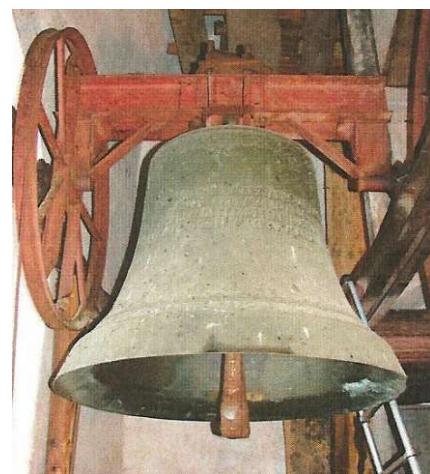
Naši predkovia postavili kostol, zadovážili zvony a je na nás, aby sme ich zachovali v bezproblémovom stave ďalším generáciám. Naše zvony nás sprevádzajú celým našim životom od narodenia až po večnosť, preto je našou povinnosťou ich zachovať.

Ak chcete pomôcť pri finančne náročnej generálnej oprave, môžete prispiť na číslo účtu **0056711717/0900, variabilný symbol 1527**

Za variabilný symbol sme zvolili preto rok 1527 lebo je to rok uliatia nášho najstaršieho zvona Juraja a ľahko si ho zapamätáte.

Toto je nás najväčší zvon Peter a Pavol. Jeho váha je približne 2700 kg. Ulial ho v roku 1931 vtedajší najlepší český zvonár Richard Herold z Chomutova. Zvony z jeho dielne sa vyznačujú vysokou kvalitou, ako po stránke akustickej, historickej, tak aj výtvarnej, z jeho dielne pochádzajú tri zvony.

Zvon Peter a Pavol je nevhodne zavesený na oceľovom nosníku na ktorom sú navarené rôzne závažia, má nadrozumné hnacie koleso, príliš tvrdé srdce bez výpusti.

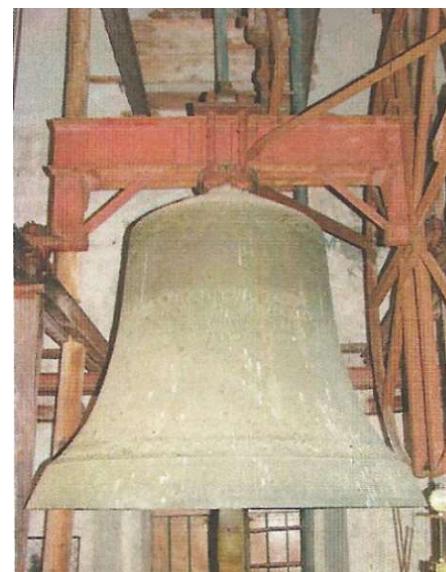
Brondzový zvon z dielne Richarda Herolda

Druhý bronzový zvon z dielne Richarda Herolda je Sedembolestná panna Mária. Zvon váži 900 kg a je labilne uchytený k oceľovému závesu, koleso elektrického pohonu je nadmerne veľkostí, srdce je upravené nevhodným navarením ocele na päť a odpálenou výpustou.

Srdce má mať presnú hmotnosť, tvar a veľkosť. Pre každý zvon je srdce jedinečné ako naše ľudské srdce.

Tretí najmenší zvon od Richarda Herolda sa volá Cyril a Metod. Zvon je z roku 1931 a váži 700 kg. Je v najhoršom stave pretože vyzváňa trikrát denne. V mieste kde udiera srdce je vytĺčený natol'ko, že môže kedykol'vek puknúť.

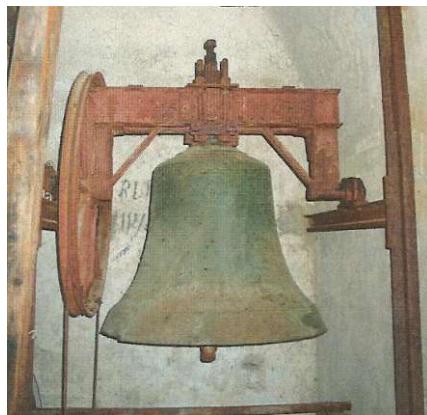
Dňa 15. augusta 1931 bola v Bobrovci veľká slávnosť pre-

Najväčší zvon Peter a Pavol

tože tento deň boli vysvätené zvony a nie hocikým ale biskupom Jánom Vojtašákom.

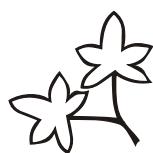
Na tomto obrázku je náš najstarší a zároveň druhý najstarší zvon na Liptove. Zvon Juraj je z roku 1527, ulial ho zvonár Pozdech slovenský národnovec z Pešti. Len tento zvon prežil dve svetové vojny, sprevádzal dlhé storočia našich rodičov. Na našu veľkú škodu zvon pukol. Puknutie zvona spôsobil zlý elektrický pohon, nevhodné tvrdé lomené srdce a oceľový záves. Nový totožný zvon by stál 800 000,-Sk. Zatiaľ neuvažujeme o oprave tohto zvona.

Zvon Cyril a Metod z roku 1931

Zvon Juraj z roku 1527

*Rodím sa s vami umieram s vami.
 Radujem sa s vami pläčem s vami.
 Volám vás k sebe svojím srdcom.
 Načúvajte môjmu hlasu vašim srdcom.
 Vy všetci ľudia dobrej vôle, načúvajte!*

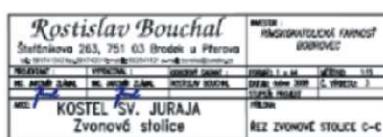
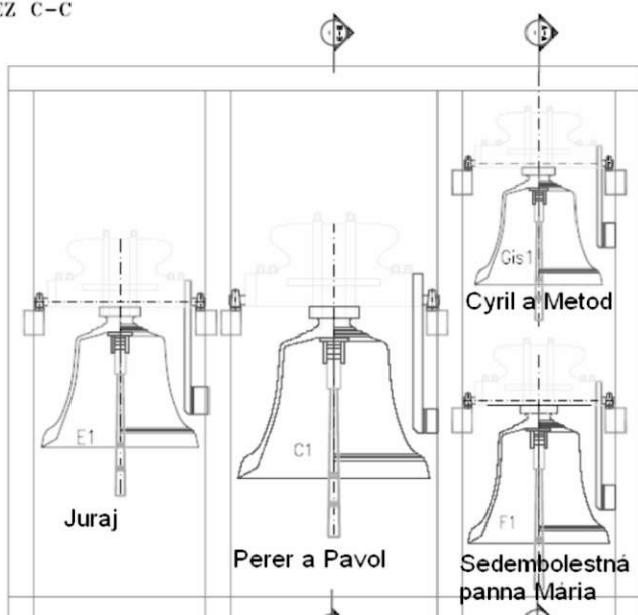
Toto je nápis, ktorý sa odlieva na zvony.
 Sú to veľmi pekné ale aj pravdivé slová.

Martin Brziak

Toto je návrh novej drevenej zvonovej stolice firmou Boroko.

REZ C-C

Uzavreli manželstvo:
apríl 2008 - Jaroslav Vrabec
Ing. Dana Kompišová

Opustili nás :

apríl 2008 - Jozef Blahunka, 69-ročný
Miloslav Varečka, 83-ročný

máj 2008 - Róbert Štrkolec, 57-ročný

jún 2008 - Ľubica Gežíková, 49-ročná

Blahoželáme:

Anne Kellovej k 85. výročiu narodenia
 Alžbete Mašurovej k 80. výročiu narodenia
 Emílii Dropovej k 80. výročiu narodenia
 Marii Garbovej k 75. výročiu narodenia
 Milanovi Piatkovi k 75. výročiu narodenia
 Regine Kovalčíkovej k 75. výročiu narodenia
 Emílii Vrabcovej k 70. výročiu narodenia
 Antonovi Gejdošovi k 70. výročiu narodenia
 Marte Rakovej k 70. výročiu narodenia

Matrika

Diakonská vysviacka

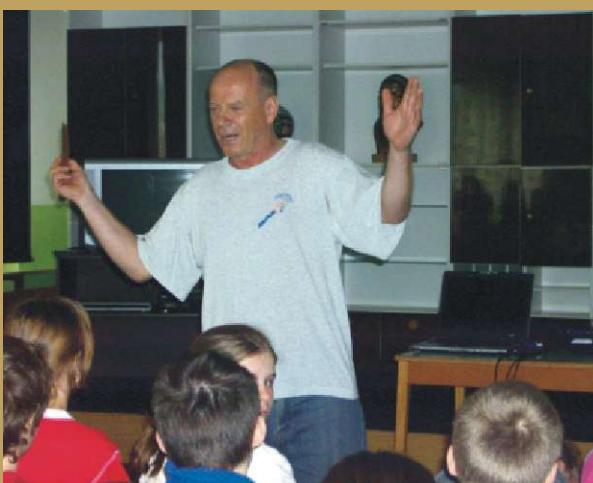
18. jún 2008 bol pre našu obec malým sviatkom. V tento deň o 15.00 hodine, v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule, náš spoluobčan Mgr. Štefan Machaj prijal diakonskú vysviacku. Do sto našich občanov, príbuzných a priateľov bolo medzi nespočetným množstvom veriacich v katedrále pri tom, keď sa vkladaním rúk a modlitbou spišského diecézneho biskupa Mons. Prof. ThDr. Františka Tondru stal diakonom.

Prijatá sviatosť sa už nijako nedá zničiť, k tomu mu po vysviacke všetci, ktorí za ním prišli srdečne blahoželali. V záplave kvetov si Mgr. Štefan Machaj s úsmevom vypočul mnogé priania a žičenia na cestu, ktorú si vybral.

A.Olšovská

DEŇ ZEME

V pondelok 21. 4. 2008 sme mali v škole Deň Zeme. Zorganizovali a pripravili ho pani učiteľky prírodopisu v spolupráci s triednymi učiteľmi. Prvé dve hodiny sme mali prednášku s pánom Pavlom Ballom o veľkých šelmách v TANAPE a o ohrozených druhoch. Bolo to dosť zaujímavé ako napríklad ulovia orly mladé kamzíka.

Potom sme si z odpadu stavali postavy, hrady, domy a všeličo iné. Vyrábali sme si ich z plastových fliaš, kartónov a téglíkov.

My sme si postavili veľkú vežu. Žiacka porota nám udelila tretie miesto. Robili sme to preto, aby sme si uctili Zem a aby sme si uvedomili, že odpadu je čoraz viac, ale dá sa ešte využiť, len ho musia ľudia separovať. Keď nebudeme odpad triediť, zničíme si našu krásnu krajinu.

Patrik Dik, 7.B

Vypni telku, zapni seba

Tento rok sa v našej farnosti v týždni od 19. do 25. mája už po tretí krát organizoval týždeň „Vypni telku, zapni seba”, v ktorom sme sa spoločnými silami spolu s deťmi snažili byť odvážni a nepozerat' televíziu po dobu jedného týždňa. Namiesto toho sme sa venovali jeden druhému, vylepšovali naše vzťahy, zabávali sa iným spôsobom ako len sledovaním televízie.

Odštartovali sme v pondelok výrobou nášho stretkáskeho bobroveckého erbu, s ktorým chceme ísť budúci rok na Misijnú púť detí do Levoče. Zatial sme len kreslili návrhy, ako by mal taký erb vyzerat. V utorok sa pre nepriaznivé počasie neuskutočnil turnaj vo futbale a vybíjanej, no zabavili sme sa iným spôsobom na fare. V stredu sa časť detí a vedúcich stretla na hrách v Pavlovej Vsi a druhá časť spievala, a spievala, a spievala... Mali sme totiž SuperStar. Najobľúbenejšia pesnička bola Rybári (Za celú noc ani rybka...) A musím povedať, že sme boli milo prekvapení z toho, akých talentovaných spevákov tu máme. Vo štvrtok a piatok sme vyrábali masky, hrali stolný futbal, futbal a vybíjanú. Sobota bol významný deň - naši tretiačikovia po prvýkrát pristúpili k sviatosti zmierenia. Poobede sme to oslavili na karnevale, ktorým sa niesla téma cestovania v čase. Nedelňný program sme nechali na rodičov.

Na záver by som sa chcel v mene všetkých animátorov eRKA podčakovať pánovi farárovi za poskytnutie priestorov pre náš program a tiež trpežlivosť a láskavosť, s akými nás prijímal. Ďalej Alenke Komorášovej, ktorá deti naučila množstvo krásnych pesničiek, ktoré s oblúbou spievajú nielen počas Super Star, ale aj na stretkách. A samozrejme Pánu Bohu, lebo bez Noho by nebolo ani celkom priaznivé počasie, ani eRko, a vlastne ani my

-Erkárik-

Úspech lesničiarov v Izre pri Košiciach

O tom, že lovecká hudba je v poslednej dobe neodlúčiteľnou súčasťou spoločných poľovačiek a spoločenských poľovníckych podujatí už aj u nás na Slovensku sme sa presvedčili na 31. ročníku celoslovenskej súťaže v ***hre na lesnicu a lesný roh B.***

Tento ročník sa konal 7. júna 2008 v peknom prostredí bukových porastov v Slánskych vrchoch pri jazere Izra.

V štyroch kategóriách a to jednotlivci do 20 rokov, jednotlivci nad 20 rokov, súboru a voľná tvorba sa predstavilo veľké množstvo lesničiarov z celého Slovenska.

Medzi nimi aj trubači Strednej lesníckej školy Jozefa Dekreta Matejovie v Liptovskom Hrádku. V jednotlivých kategóriách predvádzali súťažiaci po tri skladby. Dve od skladateľov slovenských poľovníckych signálov Andrašovana a Porubäna a jednu podľa vlastného výberu.

Porotu tvorili traja učitelia ZUŠ medzi nimi aj česká porotkyňa pani Kozubíková, ktorá sa hre na lesný roh venuje už od svojho detstva. Spolu zo svojimi kolegami z Podštátskeho tria predviedla ukážky českej loveckej hudby na lesných rohoch ladenia S a B.

Čakanie na verdikt poroty bol naozaj napínavý. Ako som už v nadpise načrtla oplatilo sa chodiť na nácviky a usilovne trénovať. Naše hrádcocké družtvá a jed-

notlivci žali úspech a to na-sledovne:

V kategórii do 20 rokov sa na peknom tretom mieste umiestnila moja kolegyná Michaela Bobríková a prvé miesto, nazvané ako cena primátora mesta Košice bola porotou prisúdená Veronike Vallovej.

V kategórii nad 20 rokov sa podarilo získať našim profesorom Ing. Edmundovi Hatiarovi. 3. miesto a Ing. Michalovi Olosovi 2. miesto. V súboroch sa nám pošťastilo tretím miestom, ktoré získal súbor Profesor band v zložení Ing. Edmund Hatiar, Ing. Michal Olos a Ing. Martin Fridman a taktiež ďalším majstrovským prvým mestom, ktoré získal súbor Tatra quintet v zložení Matej Filický, Katarína Máliková, Veronika Vallová, Ivan Žulevič a Michaela Bobríková.

Pre zaujímavosť spomienim, že v zložení Miška,

Maťo, Ivo a ja sme nedávno súťažili za hranicami v Kos-telci nad Černými lesy blízko Prahy, kde sa nám pri silnej konkurencii študentov z českých lesníckych škôl podarilo umiestniť na 12. mieste.

Moje dojmy z tohto úspechu sú neopísateľné o to viac, že som prvá žena v histórii súťaže, ktorá si siahla na juniorský titul. Veľmi zato vďačím mojim profesorom, ktorí ma v hre na lesný roh počas štúdia na lesníckej škole viedli. Ich zásluhou a takisto zásluhou mojich kolegov v súbore sa môžem teraz tešiť z dvoch prvenstiev a tiež z ďalších našich úspechov. Jeden nás pán profesor to vystihol slovami:

"Brali sme ako storočná voda". Taký úspech je možno len raz za život. A preto som veľmi rada, že som mohla aj takýmto spôsobom reprezentovať nielen lesnícku školu ale aj svoju obec.

Veronika Vallová

